

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον' έν' Αθήναις,
που πλουτίζουν οι κηφήνες.

Χίλια οκτακόσια ογδοήντα τέσσαρα,
Μιά νά ταιριάζη 'βρήκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

ΔΗΜΟΣ τήν εβδομάδα—μόνον μιά φορά θά βγαίνει.
αν έχω έξυπνάδα —κι' όποτε μου κατεβαίνει.
ρομητάς δέν δέχομαι —γιατί δέν τους άνέχομαι,
στα φύλλα κι' άν κρατῆς—δέν περνᾶς συνδρομητής.

Δέν θά έχουμε τριτέρια —όπως πριν και νταραβέρια,
Γράμματα και πληρωμαί —ἀποστέλλονται σ' εμέ.
Μις' στῶν φόρων τήν άντάρα —κι' ό Ρωμηός μας μιά δεκάρα,
Κι' ἄς τήν δίνη όποιος θέλει —εἰδ' ἄλλεύς δέν μᾶς μέλει.

Εἰκοσιτέσσαρες τοῦ Νοεμβρίου
Τοῦ Πάπα Κλήμεντος τοῦ παναγίου.

Σαράντα τέσσερακρατῶ,
και τόν Στρατάρχην χαιρετῶ.

Καλῶς ὠρίστε ψάλλω
εις τόν Βοσσέρ τόν Γάλλο.

Ὡς τόν κύριον Βοσσέρ μὲ δύο γαλονάδες!
Ὡς τονε που ἔρχεται νά μας διοργανώση!
Ὡς τονε όπου καμποσαις θά μας τραβᾷ χιλιάδες!
Ὡς τον όπου τόν στρατό 'στό πόδι θά σηκώση.
Ὡς τον όπου ἔρχεται νά κάμη και νά δείξη,
Ὡς τον όπου ἔρχεται τὰ μάτια μας ν' ἀνοίξη.

Καλῶς τόν κύριον Βοσσέρ εις τήν κλεινή μας χώρα!
θά 'δῆς σπαθᾶτους λυγιστούς 'ς τήν κάθε μία στρατά,
θά 'δῆς πολλούς νά ρίχνωνται σὲ μία μπουραδόρα,
και ὀλα τὰ ποτήρια της νά σπᾶνε και τὰ πιᾶτα.
θά 'δῆς πολλούς λιθίντηδες 'στό γλέντι νά τὸ στρώνουν,
και σᾶν νταῆδες ὕστερα λεπτό νά μὴν πληρώνουν.

Ὡς τον όπου ὀλους μας σὲ λίγο θά τρομάξη,
Ὡς τον όπου τοῦ στρατοῦ θ' αὐξήση τὰ στελέχη,
Ὡς τον που τόν πόλεμο εις ὀλους θά διδάξη
ὀ καθείς για πόλεμο 'στὰ τέσσαρα θά τρέχη.
Ὡς τον που τούς ἥρωας τῶν εὐκλειῶν 'Ελλήνων
ὀδηγήση γρήγορα 'στὴν γῆν τῶν Κωνσταντίνων.

θά 'δῆς 'στους καφενίδες μας βαρειά ἑξαπλωμένους
συνταγματάρχας, λοχαγούς κι' ὑπασπιστάς ἀπίρους,
θά 'δῆς και χωροφύλακας κατενθουσιασμένους
νά πεταλώνουν κάποτε βαρβάτους καλογήρους.
θά 'δῆς νά δέρνουν κι' οἱ μικροὶ συχνὰ τούς ἀνωτέρους,
ὀλους μας σκλάβους θά μας 'δῆς και ὀλους ἑλευθέρους.

allons enfants de la patrie!... ἐμπρός 'στὰ ὀπλα ὀλοι,
τοῦ πολέμου γρήγορα ἡμέρα θ' ἀνατείλη,
οὐνται ἄμετροι στρατοί, κινοῦνται και οἱ στόλοι,
ἐμπρός μας τῆς Ἀγίας Σοφίας ἀνοίγεται ἡ πύλη.
ἀκούω μέγαν πάταγον και βρόντους ἐπὶ βρόντων
ὀλην τήν Χερσόνησον και εις τόν μαῦρον Πόντον.

θά 'δῆς νά παίζουν 'στὰ χαρτιά καμπόσοι σπαθοφόροι
ὀλο τόν πλοῦτο τοῦ στρατοῦ, τὸ ξίφος και τὸ στέμμα,
θά 'δῆς νά σκύφτουν μερικοὶ 'στό κάθε μισοφόρι
και νά μονομαχοῦν γι' αὐτό, χωρίς νά χύσουν αἷμα.
θά 'δῆς μεγάλα πράγματα και ἀνακατοσοῦρα,
γυμνάσια 'στὰ κουτουροῦ, μαλάκα και φαγοῦρα.

Ὡς Βοσσέρ!... σὺ δὴγεῖς συντάγματα εὐζώνων,
ἐνθουσιάζεις τούς στρατούς τούς διοργανωμένους!
ἐν μέσω τῶσων κεραυνῶν και ἀστραπῶν και φόνων
οὐνται Πανελλήνιον ἀνάστασιν τοῦ γένους.
Ὡς, Βοσσέρ, κι' ἑσείς οἱ δὴ ὀκομποὶ του γαλονάδες,
ὀς γενοῦν χαλάλι σας ἡ τῶσες μας χιλιάδες.

'Ἄλλ' ὀμως μὴν ἀπελπισθῆς, ὀ στρατηγέ μεγάλε,
ἄς μας τρομάξη ὀλους μας μιά μόνη σου φωτιή,
εἰθὺς τὰ δὴ ὀποδάρια μας 'σένα πακοῦτσι βαλε,
κι' ἄν φᾶς και σὺ καμμιὰ σθερχιά μὴ σοῦ κακοφανῆ.
Καλῶς τόν κύριον Βοσσέρ!... σὲ χαιρετοῦμεν ὀλοι!
allons enfants de la patrie, νά πάρουμε τὴν Πόλη!

